

18 Δεκεμβρίου, 1989

[ΣΑΒΒΙΑΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στές]

RUSSEL ZAK AND OTHERS,

Εφεσεσίοντες,

v.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινικές Εφέσεις Αρ. 5209, 5215, 5216).

-
- Ποινή — Επίθεση εναντίον οργάνου της τάξεως κατά την εκτέλεση του καθήκοντός του — Ποινή φυλακίσεως ενός μηνός με αναστολή τριών ετών — Το θέμα είναι αν η ποινή φυλακίσεως ήταν υπό τις περιστάσεις αναπόφευκτη — Δράστες Άγγλοι, ηλικίας 19 ετών, με λευκό παρελθόν, στρατιώτες στη Βρετανική Βάση της Επισκοπής — Μεταμέλεια — Ποινή φυλάκισης με ή χωρίς αναστολή συνεπάγεται άμεση απόλυση από τον στρατό και κατά συνέπεια καταστροφή της σταδιοδρομίας, που επέλεξαν — Υπό τις περιστάσεις η φυλάκιση δεν ήταν αναπόφευκτη. 5
- Ποινή — Φυλάκιση με αναστολή - Φύση - Δεν παύει να είναι ποινή φυλακίσεως. 10
- Οι εφεσεσίοντες, ηλικίας 21 ετών, μέλη του Βρετανικού Στρατού, με λευκό παρελθόν, δημιούργησαν θόρυβο, όταν, επειδή ήταν μεθυσμένοι, δεν τους επιτράπη η είσοδος σε δισκοθήκη της Λεμεσού. Ακολούθησαν δύο αστυνομικούς στον Αστυνομικό Σταθμό, όπως οι τελευταίοι το είχαν ζητήσει, αλλ' εκεί αρνούντο να αποκαλύψουν τα στοιχεία τους, οπότε κάποιος αστυνομικός συνέλαβε τον ένα από τους εφεσεσίοντες. Ο συλληφθείς επιτέθηκε στον εν λόγω αστυνομικό και τον τράβηξε από την στολή του, ενώ οι άλλοι δύο εφεσεσίοντες τον έσπρωξαν. Ως αποτέλεσμα, προσάφθηκε η πιο πάνω κατηγορία. 15
- Οι νομικές αρχές, που εφαρμόσθηκαν στην περίπτωση αυτή από το Ανώτατο Δικαστήριο, φαίνονται στις πιο πάνω περιληπτικές σημειώσεις. 20
- Οι εφέσεις επιτρέπονται. 25

Αναφερόμενες αποφάσεις:

Jenkinson and Another v. Police (1983) 2 C.L.R. 295,

Riley v. Police (1989) 2 C.L.R. 335.

Εφέσεις εναντίον Ποινής.

5 Εφέσεις εναντίον της ποινής από τον Russel Zak και άλλους οι οποίοι βρέθηκαν ένοχοι στις 11 Οκτωβρίου, 1989 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 25474/89) στην κατηγορία για επίθεση εναντίον οργάνου τήρησης της τάξης κατά την εκτέλεση του καθήκοντός του κατά παράβαση των άρθρων 244 (β) και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκαν από τον Αν. Επαρχιακό Δικαστή Ν. Νικολάου σε φυλάκιση ενός μηνός με αναστολή για περίοδο τριών χρόνων.

Γ. Αγαπίου και Bullough, για τους εφεσεύοντες.

15 Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.

ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ.: Η απόφαση θα δοθεί από το Δικαστή κ. Κούρρη.

20 Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΚΟΥΡΡΗΣ,: Η έφεση στρέφεται αποκλειστικά εναντίον της ποινής φυλάκισης ενός μηνός με αναστολή για περίοδο τριών χρόνων, που επέβαλε το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού, στους Εφεσεύοντες, στη δεύτερη κατηγορία. Στην κατηγορία αυτή, πρόσθετα με την επιβολή της ποινής φυλάκισης με αναστολή, επιβλήθηκε και πρόστιμο £75 στον καθένα. Η έφεση δεν στρέφεται 25 εναντίον της ποινής του προστίμου.

Τα γεγονότα της υπόθεσης, όπως τέθηκαν ενώπιον του Πρωτόδικου Δικαστηρίου, είναι σε συντομία τα εξής:

30 Στις 3/9/1989 και περίπου λίγα λεπτά μετά τα μεσάνυχτα, οι εφεσεύοντες επισκέφθηκαν τη δισκοθήκη "Ιπλόδρομος" στη Λεμεσό και ζήτησαν να μπουν. Επειδή ήταν σε κατάσταση μέθης, δεν τους επιτράπη να εισέλθουν στην δισκοθήκη και τότε άρχισαν να δημιουργούν φασαρία έξω

από τη δισκοθήκη και να ζητούν το λόγο γιατί να μην τους επιτρέψουν να μπουν μέσα. Την ίδια στιγμή περνούσαν από το μέρος εκείνο, δύο αστυνομικοί και ζήτησαν από τους κατηγορούμενους να σταματήσουν να συμπεριφέρονται απρεπώς και τους ζήτησαν να τους ακολουθήσουν στον αστυνομικό σταθμό Γερμασόγειας, για να ειδοποιηθούν τη Στρατιωτική Αστυνομία των Βάσεων, επειδή οι εφεσεϊόντες ήταν νεαροί Άγγλοι στρατιώτες, ηλικίας 19 χρόνων, που υπηρετούν στην βάση της Επισκοπής. Στον αστυνομικό σταθμό, τους ζητήθηκαν τα στοιχεία τους, για να ειδοποιηθεί η Στρατιωτική Αστυνομία, αλλά οι εφεσεϊόντες αρνούνται και κτυπούσαν τα χέρια τους στα γραφεία και δημιουργούσαν θόρυβο φωνάζοντας μέσα στον αστυνομικό σταθμό, ευρισκόμενοι σε κατάσταση μέθης. Τότε ο Αστυνομικός Αντωνίου συνέλαβε το δεύτερο εφεσεϊόντα ο οποίος όμως, του επιτέθηκε και τον τράβηξε από την στολή του και ταυτόχρονα οι άλλοι δύο εφεσεϊόντες επενέβησαν και έσπρωχναν τον Αστυνομικό Αντωνίου. Στη συνέχεια συνελήφθησαν και οι τρεις εφεσεϊόντες και αργότερα μεταφέρθηκαν στον αστυνομικό σταθμο Λεμεσού όπου κρατήθηκαν το απόγευμα της ίδιας ημέρας αφού κατηγορήθηκαν γραπτώς.

Ο ευπαιδευτος δικηγόρος των εφεσεϊόντων, ισχυρίστηκε στην αγόρευσή του, πως η ποινή ήταν έκδηλα υπερβολική, κυρίως ενόψει των προσωπικών συνθηκών των εφεσεϊόντων και των προβλεπτών επιπτώσεων που θα έχει η ποινή φυλάκισης στη σταδιοδρομία τους. Ελέγχθη ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστού, ότι όλοι οι εφεσεϊόντες είναι πολύ καλού χαρακτήρος και πολύ καλοί στον στρατό. Εξάλλου ο υπεύθυνος του στρατού, ήθελε να τους κρατήσει στην εργασία τους και εν πάση περιπτώσει θα έχουν να αντιμετωπίσουν περαιτέρω συνέπειες από το χώρο του στρατού που εργάζονταν. Ο ευπαιδευτος δικηγόρος των εφεσεϊόντων, είπε ότι αν ένας στρατιώτης καταδικαστεί από πολιτικό δικαστήριο σε φυλάκιση ή φυλάκιση με αναστολή, οι υπηρεσίες του στον στρατό, τερματίζονται. Προς υποστήριξη της δηλώσεώς του, παρουσίασε τους κανονισμούς που διέπουν τις υπηρεσίες των εφεσεϊόντων. Δεν αμφισβητήθηκε όμως από το δικηγόρο του εφεσεϊόντα

η σοβαρότητα του αδικήματος.

5 Το σοβαρό έργο επιμέτρησης της ποινής αποτελεί, κατά κύριο λόγο, ευθύνη του Δικαστηρίου που εκδικάζει την υπόθεση. Ένας από τους λόγους που δικαιολογεί την επέμβαση του Εφετείου στη διαμόρφωση της ποινής, είναι η διαπίστωση ότι η ποινή είναι έκδηλα υπερβολική, που πρέπει να διαφαιίνεται από το μέγεθος της ποινής σε συ-
 10 σχετισμό με τη σοβαρότητα του αδικήματος και των γεγο- νότων της εκάστοτε υπόθεσης. Το κριτήριο δεν είναι υπο- κειμενικό αλλά αντικειμενικό.

15 Το τελικό ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί, είναι κατά πόσον η έκταση της ποινής ενός μήνα φυλάκιση με αναστολή τριών χρόνων, ήταν δικαιολογημένη, λαμβάνο- ντας υπόψη τα περιστατικά της έφεσης και τις προσωπι- κές συνθήκες των εφεσεϊόντων. Δηλαδή, αν η ποινή αυτής της μορφής, ήταν αναπόφευκτο τιμωρητικό μέτρο στα πλαίσια εξατομίκευσης της ποινής.

20 Οι εφεσεϊόντες είναι 19 χρόνων ο καθένας, επαγγελμα- τίες στρατιώτες, με λευκό ποινικό μητρώο και χαρακτηρί- ζονται ως καλοί στρατιώτες από το διοικητή τους και δεν έχουν αναμιχθεί προηγουμένως με το νόμο. Παραδέχθη- καν ενοχή που έδειξαν τη μεταμέλειά τους.

25 Η ποινή φυλάκισης επιβάλλεται μόνο όταν κρίνεται αναπόφευκτο τιμωρητικό μέτρο, αφού το πρωτόδικο Δι- καστήριο λάβει υπόψη τη σοβαρότητα του αδικήματος, των περιστατικών κάθε υπόθεσης και των προσωπικών συνθηκών των κατηγορουμένων. Η επιβολή της ποινής, αποτελεί κύρια ευθύνη του πρωτόδικου Δικαστηρίου και η διακριτική ευχέρεια του Εφετείου για επέμβαση στις πε-
 30 ριπτώσεις εκείνες που η ποινή είναι έκδηλα υπερβολική ή ανεπαρκής.

35 Η ποινή φυλάκισης με αναστολή, αποτελεί ποινή φυλά- κισης για όλους τους σκοπούς, αλλά η εκτέλεσή της ανα- στέλλεται (Βλ. Φιλίππου v. Δημοκρατίας (1983) 2 ΑΑΔ 245). Επομένως, θα εξετάσουμε κατά πόσον η επιλογή της

φυλάκισης ήταν αναπόφευκτη. Συμφωνούμε με τον ευ-
 παίδευτο πρωτόδικο Δικαστή, πως το αδίκημα ήταν σοβα-
 ρό, αλλά είμαστε της γνώμης ότι δεν έλαβε επαρκώς
 υπόψη, τις προσωπικές συνθήκες των εφεσειόντων σε συν-
 δυασμό με τις επιπτώσεις που ποινή φυλάκισης δυνατό να 5
 έχει στη σταδιοδρομία τους. Ενόψει αυτών των παραγό-
 ντων, είμαστε της γνώμης, ότι η επιβολή της φυλάκισης με
 αναστολή δεν ήταν αναπόφευκτη (Βλ. *Sac Malcolm Brian*
Hardman Jenkinson and another v. The Police (1983) 2 CLR
 295 και *David Riley v. Τῆς Αστυνομίας*, (1989) 2 Α.Α.Δ. 10
 335.

Για τους πιο πάνω λόγους η έφεση εναντίον της ποινής
 επιτρέπεται εν μέρει, με την ακύρωση εκείνου του μέρους
 που αφορά την επιβληθείσα φυλάκιση ενός μηνός με ανα- 15
 στολή.

Η έφεση επιτρέπεται εν μέρει.